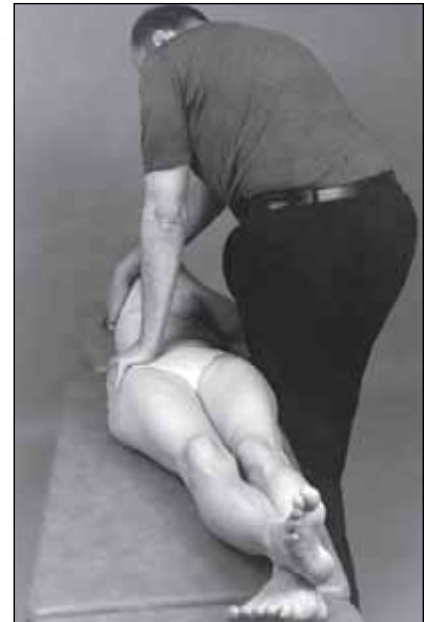

Ryc. 3.12**Redukcja****Widok pod innym kątem**

Na rycinie obok pokazano z tyłu pozycję terapeuty. Należy zwrócić uwagę na ustawienie kończyn dolnych pacjenta, których części dalsze są przysunięte blisko lewej krawędzi stołu, tak aby osiągnąć optymalne otwarcie stawu krzyżowo-biodrowego.

Optymalizacja redukcji**► MOBILIZACJA Z IMPULSEM**

- Należy ustawić się prostopadłe nad prawą gałęzią krótką stawu. W tym celu trzeba wcześniej ułożyć pacjenta tuż przy brzegu stołu, blisko terapeuty.
- Ruch rozpoczyna się od lewego barku pacjenta, który wysuwa się do przodu i obniża w momencie, gdy terapeuta wysuwa do przodu lewe biodro.
- Wysunięcie do przodu i obniżenie lewego barku pacjenta powoduje rotację wewnętrzną ramienia oraz pronację przedramienia.

Rola prawej ręki

Prawa ręka służy do wprowadzenia dźwigni górnej i uczestniczy w rotowaniu kręgosłupa w stopniu potrzebnym do zadziałania techniki na poziomie stawu krzyżowo-biodrowego. Ruch rotowania kręgosłupa musi zostać zatrzymany w momencie, gdy terapeuta poczuje pod swoją lewą ręką umieszczoną na wysokości kości biodrowej ruch wprowadzany przez prawą rękę.

Uwaga: Terapeuta nie wprowadza pary sił: jego prawa ręka jedynie blokuje wprowadzoną dźwignię górną.

Impuls

Impuls jest wprowadzany przez terapeutę podczas fazy wydechu cyklu oddechowego pacjenta.

Technika redukcji 2

Technika kierownicy wykonywana za pomocą przedramion terapeuty u pacjenta w pozycji rolowania lędźwiowego

Ryc. 3.13

Pozycja pacjenta i terapeuty

Pacjent leży na boku przeciwnym do strony z dysfunkcją. Kończyna dolna, która będzie leczona, jest zgięta w trzech miejscach (w stawie biodrowym, kolanowym i skokowym w zgięciu podszwowych) i spoczywa częściowo na drugiej kończynie dolnej, która również jest zgięta w trzech miejscach (w stawie biodrowym, kolanowym i skokowym) w celu utrzymania stabilności na stole. Oba barki pacjenta znajdują się w kontakcie ze stołem, tułów pacjenta jest skręcony. Terapeuta obejmuje kość biodrową pacjenta przedramionami i krzyżuje palce obu rąk, aby ustabilizować chwyt.

Lewe przedramię terapeuty: jest ułożone na guzie kulszowym pacjenta i lekko naciąga skórę. Najlepiej, żeby kontakt z tą strukturą kostną nastąpił za pośrednictwem mięśnia nawrotnego obłego lub mięśni przedniej powierzchni przedramienia.

Prawe przedramię terapeuty: należy postarać się, na ile to możliwe, aby kolec biodrowy przedni górny znalazł się w obrębie masy mięśni przedniej powierzchni przedramienia terapeuty.

Ryc. 3.14

Pozycja pacjenta i terapeuty

Przy realizacji tej techniki istotna jest perfekcyjna koordynacja między ruchem wykonywanym przez lewą kończynę dolną terapeuty i ruchem wykonywanym przez jego lewe przedramię. Należy zwrócić uwagę na początkowe ustawienie terapeuty względem pacjenta.

Ryc. 3.15

Redukcja

Lewe udo terapeuty zgina prawe biodro pacjenta, podczas gdy jego prawe udo pcha delikatnie prawe udo pacjenta do tyłu, żeby dobrze zaryglować głowę kości udowej w panewce. Na rycinie obok pokazano koniec ruchu korygującego ustawienie kości biodrowej, czyli ustawienie z tyłu.

Uwaga: Ręce terapeuty są ułożone w sposób opisany wcześniej, ale w tej technice najważniejsza część ruchu jest wykonywana na poziomie kolan terapeuty.

Ryc. 3.16**Redukcja****Widok pod innym kątem**

Należy zwrócić uwagę na ustawienie terapeuty względem pacjenta, porównując je z pozycją przedstawioną na ryc. 3.14. Zachodzi synergia między ruchem prawego przedramienia i ruchem prawego kolana terapeuty, która jest bardzo ważna, ponieważ to ona odpowiada za ruch cofnięcia kości biodrowej.

Uwaga: Należy zwrócić uwagę na barki terapeuty, które na końcu ruchu są ustawione pod kątem prostym do linii barków pacjenta.

Optymalizacja redukcji**► MOBILIZACJA BEZ IMPULSU**

Terapeuta stosuje niewielką trakcję kręgosłupa w kierunku sufitu przez zewnętrzną rotację obu swoich barków połączoną z supinacją przedramion (w celu odciążenia prawego stawu krzyżowo-biodrowego).

Działania terapeuty i pacjenta

Ruch będzie zachodził do tyłu i zostanie wykonany z pomocą pacjenta.

- W pierwszej kolejności terapeuta obraca się w lewo, przemieszczając kość biodrową pacjenta do tyłu. Prosi pacjenta, żeby obrócił twarz w prawo i przycisnął prawy bark do płaszczyzny stołu.
- Kiedy pacjent obraca się w prawo, terapeuta prosi go o wykonanie wdechu, który zwiększy dysfunkcję, czyli ustawienie kości biodrowej z przodu.
- W drugiej kolejności prosi pacjenta, żeby zatrzymał oddech; podczas bezdechu terapeuta napina struktury w kierunku korekcji, tzn. przemieszczenia kości biodrowej do tyłu.
- W trzeciej kolejności terapeuta prosi pacjenta, żeby zaczął normalnie oddychać, a sam utrzymuje uzyskaną zwiększoną amplitudę ruchu w kierunku korekcji.
- Ten cykl musi zostać powtórzony trzy, cztery razy. Za każdym razem należy starać się utrzymywać zwiększoną amplitudę ruchu.

Uwaga: Jeśli pacjent nie zrozumiał dobrze przebiegu ruchu, terapeuta prosi go, żeby nieco pogłębił lordozę kręgosłupa lędźwiowego, kiedy wdycha powietrze.

► MOBILIZACJA Z IMPULSEM

Terapeuta musi wywrzeć niewielki nacisk na prawy staw krzyżowo-biodrowy w celu wyhamowania układu proprioceptywnego torebkowo-więzadłowego kompleksu tego stawu. Terapeuta unosi całą dźwignię dolną prawej strony, ustawiając ją w osi gałęzi długiej prawego stawu krzyżowo-biodrowego, oraz wprowadza krótki i szybki impuls w osi prawej gałęzi krótkiej tego stawu w celu przemieszczenia kości biodrowej do tyłu.

Uwaga: Podczas tej manipulacji należy przesunąć pacjenta do tyłu, tak aby jego udo znajdowało się równoległe do płaszczyzny stołu i jak najbardziej w osi prawej gałęzi krótkiej stawu krzyżowo-biodrowego.